

Księga Kapłańska

Rozdział 10

Śmierć dwóch synów Aarona

1. Synowie Aarona, Nadab i Abihu, wzięli kadzielnice, każdy swoją, włożyli w nie ogień i nasypali nań kadzidła, i ofiarowali przed Panem inny ogień, którego im nie nakazał. 2. Wtedy wyszedł ogień od Pana i spalił ich, tak że zmarli przed Panem. 3. I rzekł Mojżesz do Aarona: Oto, co Pan rzekł: Na bliskich moich okazuje się świętość moja, a wobec całego ludu chwała moja. I Aaron zamilkł. 4. Mojżesz przywołał Miszaela i Elsafana, synów Uzziela, stryja Aarona, i rzekł do nich: Zbliźcie się i wynieście braci waszych sprzed świątyni poza obóz. 5. Zbliżyli się więc i wynieśli ich w tunikach ich poza obóz, tak jak powiedział Mojżesz.

Zakaz żałoby

6. Potem rzekł Mojżesz do Aarona i do jego synów Eleazara i Itamara: Włosów na głowach waszych nie rozwichrzajcie i szat waszych nie rozdierajcie, abyście nie pomarli i aby Pan nie rozgniewał się na cały zbór; lecz bracia wasi, cały dom izraelski, niech opłakują ten pożar, który wzniecił Pan. 7. Nie odchodźcie od wejścia do Namiotu Zgromadzenia, abyście nie pomarli, gdyż oliwa namaszczenia Pańskiego jest na was. I uczynili tak, jak im Mojżesz powiedział.

Należności i obowiązki kapłanów

8. I przemówił Pan do Aarona tymi słowy: 9. Wina i mocnego napoju nie pijcie ani ty, ani synowie twoi z tobą, gdy będziecie wchodzić do Namiotu Zgromadzenia, abyście nie pomarli. Jest to przepis wieczny dla waszych pokoleń, 10. Abyście umieli rozróżniać między tym, co święte, a tym, co nie święte, między tym, co czyste, a tym, co nieczyste, 11. I abyście nauczali synów izraelskich wszystkich ustaw, które im ogłosił Pan przez Mojżesza. 12. I przemówił Mojżesz do Aarona oraz do Eleazara i Itamara, jego synów, którzy mu pozostali: Weźcie ofiarę z pokarmów, która pozostała z ogniowych ofiar Pana i zjedzcie ją jako przaśniki obok ołtarza, gdyż jest ona świętością nad świętościami. 13. Będziecie ją więc spożywać w miejscu świętym, gdyż jest to część należna tobie i twoim synom z ofiar ogniowych Pana; tak mi bowiem rozkazano. 14. Także mostek jako część do potrząsania i łopatkę jako dar ofiarny będziecie spożywać w miejscu czystym, ty i twoi synowie oraz twoje córki z tobą, gdyż zostały dane tobie i twoim synom jako należność z ofiar pojednania synów izraelskich. 15. Łopatkę jako dar ofiarny i mostek jako część do potrząsania będą przynosić wraz z tłuszczem ogniowych ofiar, aby wykonać obrzęd potrząsania przed Panem. Będzie to dla ciebie i dla twoich synów z tobą przepisem wiecznym, jak nakazał Pan. 16. A gdy Mojżesz pilnie szukał kozła ofiary za grzech, okazało się, że został on spalony. Mojżesz

rozniewał się na Eleazara i na Itamara, synów Aarona, którzy mu pozostali, mówiąc: **17.** Dlaczego nie spożyliście ofiary za grzech w miejscu świętym? Wszak jest ona świętością nad świętościami. A Pan dał ją wam, abyście zgładzili winę zboru, abyście przebłagali za nich Pana. **18.** Wszak krew z niej nie została wniesiona do wnętrza świątyni; powinniście byli spożyć ją w świątyni, jak nakazałem. **19.** Aaron odpowiedział Mojżeszowi: Oto oni złożyli dzisiaj przed Panem swoją ofiarę za grzech i swoją ofiarę całopalną, a taka rzecz mnie spotkała! Gdybym dzisiaj spożył ofiarę za grzech, czyżby to spodobało się Panu? **20.** Gdy to usłyszał Mojżesz, uznał to za słuszne.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01